

Prensa marginal a Vilanova (1960-1977)

SIXTE MORAL i REIXACH

Vilanova i la Geltrú

La comunicació és una necessitat i alhora una possibilitat que ve donada per la pròpia naturalesa de la persona com a ésser pensant; necessitat d'una vida col·lectiva. Aquesta comunicació al llarg dels temps ha variat sensiblement i ha evolucionat conjuntament amb la pròpia evolució de la societat on el fenomen de la comunicació està immers.

La comunicació interior i individual seria un estudi de la psicologia. A nivell exterior, o sia cap a la societat que envolta una persona o grup, potser seria també un interessant camp d'estudis psicològics, però també podria ser estudiada des del camp de les manifestacions comunicatives i dintre d'aquest camp hi tindria un paper molt rellevant la premsa. És doncs el paper de la premsa molt important en les necessitats d'informar, de formar, de valorar i fins i tot de criticar, com a actes inclosos dintre de les possibili-

tats comunicatives.

Per a mesurar la importància de la premsa no cal anar massa lluny. En el nostre país i en tota la resta de l'Estat espanyol sabem ben bé que la premsa ha hagut de jugar un paper preponderant en l'aconseguiment d'una societat més justa més igualitària i, en definitiva, més democràtica. No en va s'ha dit que la premsa era el "quart poder". I, moltes vegades, la mateixa premsa ha hagut de jugar i de representar el paper d'un parlament, de debat de qüestions conflictives, de confrontar opinions i de denunciar situacions anòmales i anormals que sols amb aquesta possibilitat de denúncia i de comunicació del fet a les masses i la seva repercussió en aquestes han pogut ser solventades.

Però aquest acte de comunicació que és la premsa, ha de ser un acte volatiu i, per tant, un acte lliure, amb tot el compromís i responsabilitat que la llibertat comporta. La independència de la premsa com a mitjà de comunicació hauria de ser un axioma inviolable, dissortadament això no sempre ha estat així; les manipulacions que han sofert els mitjans informatius sotmesos a pressions estatals o senzillament a la manca de llibertat d'expressió és un atemptat a la inviolable capacitat comunicativa de les persones o el grup i és una violació del dret que tots tenim a assabentar-nos del que succeix al nostre entorn amb les màximes dades possibles i objectives perquè cadascú lliurement pugui fer-se la pròpia opinió del fet.

Vilanova abans de la guerra tenia un nombre elevadíssim de publicacions. En el llibre "Història de la Premsa Catalana" els seus autors Torrents i Tasis diuen referent a la nostra vila: "Resulta sorprenent i fins i tot impressionant —si hom té en compte la importància demogràfica i industrial de Vilanova i la Geltrú— de comprovar el nombre considerable de publicacions que hi han sortit". Tot això, però, queda dissortadament tallat amb l'entrada de les tropes del General Franco a Vilanova aquell ja llunyà 21 de gener de 1939. A partir d'aquell mateix moment en què tota activitat havia de guiar-se per la ideologia de l'anomenat Movimiento Nacional totes les publicacions desaparegueren. La capacitat creadora de premsa dels vilanovins és tallada de soca-rel i mai més no ha tornat a reeixir amb la potència que tingué a les primeres dècades del nostre segle. És possible de pensar però, que

la paulatina normalització en què el nostre país està entrant ens pugui tornar, si no a la plenitud sí almenys a aconseguir un encoratjador futur per a la premsa vilanovina.

DE LA PREMSA QUE ANOMENEM MARGINAL

Hem volgut anomenar premsa marginal sense cap sentit pejoratiu a tota aquella publicació que és fruit d'una voluntat de comunicació d'un grup envers el seu entorn i que, a la vegada, no disposa dels mitjans econòmics ni tècnics ni utilitza els camins habituals de distribució i difusió de la premsa quotidiana. Així podríem trobar quatre tipus de premsa que sota aquestes característiques anomenaríem marginal.

A) Un primer tipus estaria compost per totes aquelles publicacions de caire polític o òrgans informatius dels diversos partits polítics i organitzacions sindicals que durant aquests darrers quaranta anys han estat en la il·legalitat i, per tant, han hagut de recórrer a mètodes no usuals per a la premsa. La seva distribució clandestina i la seva impressió encara més clandestina. No cal calibrar la importància que ha tingut aquesta premsa en aquests darrers anys, perquè és de tots coneguda.

B) Un segon tipus de premsa marginal serà aquella que s'edita en moltes societats. Però aquesta s'ha fet generalment sempre des d'una òptica legal per la mateixa idiosincràcia de determinades societats i s'han utilitzat els canals de distribució semblants als de la premsa quotidiana però sense arribar a tenir l'envergadura d'aquesta.

C) Un tercer grup d'aquesta premsa podria estar constituït per aquelles publicacions de caire escolar que en els darrers temps han tingut una progressió molt forta, degut als nous sistemes d'ensenyament on es potencia la participació col·lectiva en totes les tasques, i fins i tot en molts estudis s'inclou l'aprenentatge de les tècniques d'impressió. Però aquests tipus de publicacions com les de caire polític han tingut influència ideològica i un suport para-legal de les mateixes escoles.

D) El darrer tipus de premsa marginal —és en el que hem centrat aquest treball— és aquella premsa que ve donada per la necessitat de comunicació de grups heterogenis de gent que en determinats moments s'han agrupat i han portat a cap una tasca col·lectiva bé ordenadament i sistemàticament com podrien ser l'escoltisme o determinades societats, o bé com a fruit de més o menys durada d'unes circumstàncies que feren possible l'aparició de les publicacions.

Així la majoria de les publicacions que reflectim en aquest article d'aproximació aconsegueixen aquestes característiques, fins i tot en aquesta premsa "escolta" i que té un suport més o menys tolerat es troba un ampli ventall de pensament i amb les mateixes dificultats de les altres publicacions que tractem.

Sia del grup que sia tota publicació marginal és part de la història, —i part molt digna— de la premsa a Vilanova i la Geltrú.

Títol: "VIVAC"

Subtítol: A.E. Jofre el Pilós

Data d'aparició: Març de 1962.

Periodicitat: Mensual fins al Maig de 1973. Té una segona època com a portaveu del grup "Els Janets"

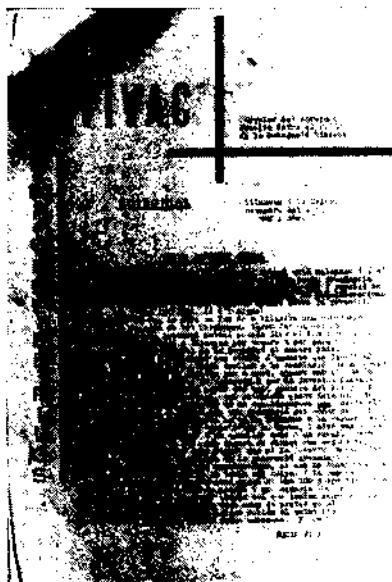
Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: Irregular

Idioma: Català amb il·lustracions, els darrers números tenien la portada acolorida.

Format: 320 x 220

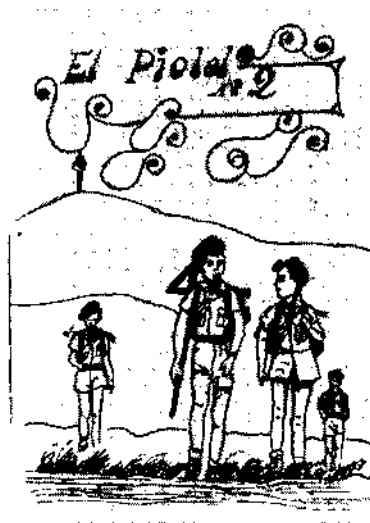
Preu: 10 ptes.

VIVAC, té una importància transcendental en la premsa vilanovina, perquè serà la publicació que sorgirà totalment escrita en català després de la guerra civil. Aquesta importància transcendental ve donada per diverses raons, entre elles, pel fet que continuarà la tradició de premsa catalana vilanovina, i per altra banda perquè demostrarà el principi de ressorgiment d'un esperit nacionalista —catalanista a l'època— a la Vilanova dels anys 60. VIVAC constitueix un intent de fer una premsa que ocupi un buit en el món de la informació vilanovina i hi trobem força articles de crítica social i d'opinió. Sorgeix com a revista de l'Escoltisme, però ràpidament creixerà i ben aviat agruparà a diversos grups de jovent que es movien en aquells moments a Vilanova i constituirà un òrgan d'expressió obert a molta gent i amb una total llibertat d'expressió.

VIVAC desaparegué a l'any 1964, per varies raons, en primer lloc hi ha la desmembració del grup en anar-lo abandonant per motius professionals, i també per dificultats d'entesa entre els caps del Moviment.

VIVAC és, doncs, una publicació de transcendència a Vilanova no sols per la qüestió idiomàtica sinó per ser una publicació que intenta portar una crítica oberta i sincera al sistema municipal i estatal.

Títol: "PIOLET"**Data d'aparició:** Gener de 1963.**Periodicitat:** Mensual fins al Juliol de 1963. Sortí una segona època del Febrer del 64 al Novembre del mateix any.**Impressió:** Multicopista de benzol i manuscrit, després, amb ciclostil.**Nombre de pàgines:** irregular.**Idioma:** Català amb il·lustracions.**Format:** 220 x 160.

PIOLET neix com una de les moltes activitats bones i interessants a desenvolupar per les sessions de l'Escoltisme. Cal així mateix deixar constància que els primers números de PIOLET són coetanis amb VIVAC i possiblement el fet que es publicués aquesta darrera influí en altres unitats de l'Escoltisme que volgueren tenir la seva pròpia revista. PIOLET té la particularitat que els seus primers números són escrits a mà la qual cosa li dona un caire d'infantilitat. Tot i així l'escriptura és clara i acurada i la impressió molt acceptable. Val la pena constatar que era totalment escrita en català i que mica en mica va evolucionant des de parlar només de la secció passarà a interessar-se per moltes altres coses i això li donarà més qualitat.

PIOLET, representa un tipus de premsa bàsica i amb la voluntat d'informar de les tasques que es portaven al moviment Escolta i també amb voluntat d'anar superant aquest petit cercle per arribar a ocupar un lloc en la premsa de la Vila.

Títol: "DIALEG"

Data d'aparició: Desembre de 1967

Periodicitat: Exemplar únic.

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: unes 80

Idioma: Català, amb il·lustracions

Format: 320 x 220.

DIALEG, sorgeix com a òrgan del Moviment Juvenil, entitat que portà una tasca destacada en el camp de l'esplai infantil i juvenil. La intencionalitat de la publicació no era altra que la de bastir una comunicació entre els "nanos", pares i monitors de l'esmentat centre. Intenta així mateix de servir d'òrgan de discussió i de comparació de tasques pedagògiques dels moviments d'esplai que sorgiren cap als anys 60 amb molta força.

Caldria assenyalar que DIALEG constitueix una única mostra de revista feta per jovent amb caràcter d'investigació i de renovació pedagògica de l'esplai s'hi analitzen, es valoren i es critiquen les Colònies d'Estiu portades a terme amb la voluntat mitjançant la comunicació arribar a millorar els sistemes emprats fins al moment per portar les activitats lúdiques de les colònies.

La seva desaparició va paral·lela a la del Moviment Juvenil, en fer fallida per motius personals la majoria dels dirigents que portaven no sols la tasca d'estar amb els nois sinó la mateixa confecció, redacció i distribució de la revista. Queda com a bona mostra de la voluntat d'elaborar un cos teòric de la pedagogia de l'esplai.

Títol: "L'ESPETEC"

Subtítol: Revista d'Esperança.

Data d'aparició: Març de 1968

Periodicitat: mensual fins al maig de 1968.

Impressió: Multicopista de rodet.

Nombre de pàgines: 10 amb portades de cartolina

Idioma: Bilingüe amb il·lustracions.

Format: 250 x 220

Preu: de 3 a 5 ptes.

Director: Francesc L. Prat.

L'ESPETEC sorgeix com a activitat d'un grup de joves que s'havia aplegat al Monestir de la Divina Providència on feien d'escolans. El fet que alguns d'ells es dediquessin a escriure, o almenys amb voluntat d'exercici literari, fou l'incentiu que va portar a fer aquesta revista, que aplegava la majoria de les vegades treballs de les alumnes dels cursos superiors del Col·legi del Monestir.

No hi ha dubte que les condicions foren en tot moment precàries, donades les poques condicions de la multicopista i per la dificultat que representava l'haver d'arreglar els treballs a temps per mantenir una constància en la publicació. Així mateix en el camp de l'economia les dificultats foren fortes, ja que es mantenia bàsicament pels ingressos de venda i per aportacions de l'equip de redacció.

La desaparició de L'ESPETEC fou motivada per diverses raons: en primer lloc la manca de cohesió ideològica del grup que feia la revista, que donaren lloc a tensions per la inclusió de determinats articles, això provocà la desmembració del grup, en segon lloc la implantació en aquells moments de l'estat d'excepció al nostre país provocà una certa inquietud entre l'equip de redacció que fou la definitiva raó per a la seva desaparició.

L'ESPETEC fou un primer intent de fer una premsa literària sense gaires ambicions però sí amb el màxim de voluntat que dona la inquietud d'un grup de nois entre els 14 i els 16 anys amb ganes d'escriure. Després vindran nous intents de treballs literaris amb més o menys sort.

Títol: "XARXA"

Data d'aparició: Octubre de 1968.

Periodicitat: Mensual fins a l'abril de 1969.

Impressió: Multicopista de rodet.

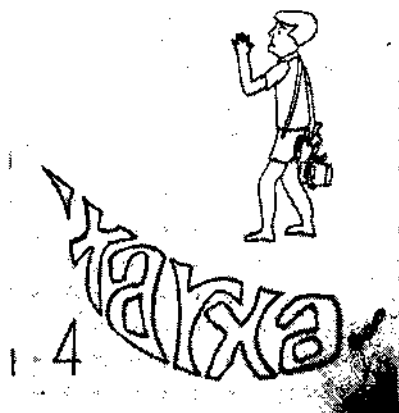
Nombre de pàgines: 10 amb portada de cartolina.

Idioma: Bilingüe, amb il·lustracions.

Format: 250 x 220

Preu: 10 ptes.

Director: Francesc L. Prat.

Una breu ullada a les característiques i ràpidament es veu que és una continuació de l'ESPETEC, o almenys una nova publicació que sorgeix d'un grup més decidit i emprenedor dels que treballaven en l'anterior revista. Continua amb la mateixa tònica de revista literària però comença a sorgir una visió social crítica que no havia tingut L'ESPETEC.

Així mateix la seva difusió és més extensa i surt de l'àmbit reduït en què s'havia mogut anteriorment, dona pas a nous col·laboradors que d'una manera o altra aniran bastint una XARXA de comunicació i de diàleg amb altres grups o senzillament s'esplairan amb treball literaris i periodístics. En aquelles planes hi podem trobar col·laboracions d'estudiosos locals que donaven un caire de seriositat a la publicació i, com ja hem assenyalat, un intent de començar a fer una crítica a l'entorn vilanoví d'aquella època sense prendre un sentit polític sinó que bàsicament es movien per un sentiment de justícia i per una força d'estímul visceral.

XARXA, tot i utilitzant mètodes rudimentaris, arribà en alguns moments a tenir una qualitat de presentació i de contingut admirables.

La seva desaparició no és res més que l'acumulació de dificultats tècniques, econòmiques i la situació social i política que es vivia en aquells moments. Cal assenyalar, però, que la majoria de gent que signava articles a XARXA continuà d'una manera o altra vinculada al món de la premsa, i generalment en el de la marginal.

Títol: "AMISTAT"

Data d'aparició: Estiu de 1969.

Periodicitat: Exemplar únic

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: 21, coberta
amb il·lustració.

Idioma: Bilingüe

Format: 296 x 210

El cas d'AMISTAT, és un dels casos més clars de la voluntat de fer premsa, ja que el seu origen no és altra que la tasca de relació entre diversos membres d'una mateixa colla d'amics —sense altre lligam— que volen comunicar-se per veure i reflectir els seus pensaments i opinions sobre moltes coses o senzillament la voluntat de fer arribar als seus pares la tasca que porten dintre de la colla.

AMISTAT no pot catalogar-se com a premsa literària: si bé és cert que hi ha una secció dedicada al tema, també és cert que la majoria d'articles vénen únicament a glossar els pensaments o les idees dels individus, però no mai del grup. Així mateix hi ha molta referència a membres de la mateixa colla, que s'anomenava de la "pessigolla", fet que li resta una projecció pública destacada, o que serveix per conèixer l'entorn vilanoví del moment.

Les dificultats que passà la revista no són però diferents a les d'altres publicacions: els costos de les impressions per una banda i la manca de constància dels col·laboradors, foren les causes més importants que determinaren l'aparició d'un sol número d'AMISTAT.

Títol: "COLÒNIES D'ESTIU"

Data d'aparició: Octubre de 1970.

Periodicitat: Exemplar únic.

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: 8 a una sola cara.

Idioma: Bilingüe

Format: 250 x 220

Preu: gratuïta

Aquesta publicació de la qual solament va aparèixer un número és dedicada a ser un element engrescador per organitzar una tanda de preparació de monitors de Colònies d'Estiu. Hi trobem diversos articles, però tots sota el denominador comú d'anallitzar les colònies: així hi ha l'opinió d'un pare, d'un monitor i d'un parell de "nanos" que havien assistit aquell any a les tongades realitzades.

L'edició fou única i hi havia una convocatòria per a una trobada, així com l'organigrama organitzatiu del servei de Colònies d'Estiu a Vilanova.

Constitueix avui un document singular, car en ell es veu reflectida quina serà la tònica i l'estil de treball d'aquest moviment que tingué molta importància a Vilanova a finals dels anys 60 i que fonamentarà tot un seguit de grups d'esplai.

Títol: "L'OU"**Subtítol:** Revista Circular Interna de l'A.E.E.C.R.**Data d'aparició:** Febrer de 1973.**Periodicitat:** mensual fins al juny de 1973, el darrer número

Gener 1974.

Impressió: Ciclostil**Nombre de pàgines:** entre 8 i 10**Idioma:** Català amb il·lustracions.

Capçalera al·legòrica al títol

Format: 320 x 220.

Revista circular interna de l'A.E.E.C.R.

El nostre objectiu és donar a conèixer als membres de la Unitat "Pioners" les activitats que desenvolupem al nostre entorn i les que desenvolupem a l'exterior. Aquesta revista és una manera de comunicar-nos i de compartir les nostres experiències i les nostres idees.

El nostre objectiu és donar a conèixer als membres de la Unitat "Pioners" les activitats que desenvolupem al nostre entorn i les que desenvolupem a l'exterior. Aquesta revista és una manera de comunicar-nos i de compartir les nostres experiències i les nostres idees.

El nostre objectiu és donar a conèixer als membres de la Unitat "Pioners" les activitats que desenvolupem al nostre entorn i les que desenvolupem a l'exterior. Aquesta revista és una manera de comunicar-nos i de compartir les nostres experiències i les nostres idees.

El nostre objectiu és donar a conèixer als membres de la Unitat "Pioners" les activitats que desenvolupem al nostre entorn i les que desenvolupem a l'exterior. Aquesta revista és una manera de comunicar-nos i de compartir les nostres experiències i les nostres idees.

El nostre objectiu és donar a conèixer als membres de la Unitat "Pioners" les activitats que desenvolupem al nostre entorn i les que desenvolupem a l'exterior. Aquesta revista és una manera de comunicar-nos i de compartir les nostres experiències i les nostres idees.

Revista circular interna de l'A.E.E.C.R.

L'OU, com gairebé totes les publicacions sorgides de l'Escoltisme, és fruit del platejament dels dirigents dels grups per donar una nova empresa o dinamitzar el grup mitjançant feines que tinguessin una projecció del grup cap a l'exterior. L'OU, és una publicació que sorgeix de la Unitat "Pioners" en primer lloc amb voluntat de ser un òrgan de comunicació entre els membres del grup, però a poc a poc va sorgint la necessitat de cercar una projecció externa per intentar mitjançant la llibertat d'expressió, típica en aquestes publicacions, arribar al màxim de persones, estiguessin o no lligades a l'Escoltisme.

A la revista hi ha força articles que des d'una perspectiva crítica analitzen la situació de la nostra vila, fent ressò especial a la manca de publicacions interessants que representin el sentir de la majoria de la població.

Com tantes publicacions L'OU té un final d'inèrcia i la poca gent que es dedicava a fer-lo va anar perdent la constància per múltiples raons, però representà una publicació interessant quant a l'època (anys 73-74) en què realment es digueren força coses, donada la situació política i social de la vila i el dinamisme dels grups que començaven a reeixir.

Títol: "SETMANARI DE CAP I PEUS"

Subtítol: Circular Interna dels Llops i Daines de l'AEER de Vilanova i la Geltrú.

Data d'aparició: 23 d'Abril de 1975.

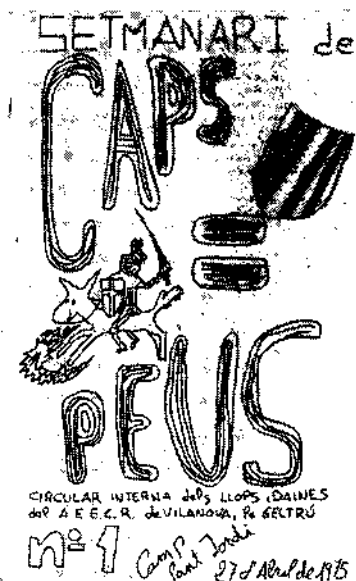
Periodicitat: Exemplar únic.

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: 10

Idioma: Bilingüe amb il·lustracions. Portada a dos colors.

Format: 210 x 330

Aquesta és un altra publicació típica de l'Escoltisme, surt del treball d'un grup de "nanos" que està fent una feina sobre els mitjans de comunicació, i sobre el treball de redacció de les activitats que es porten a terme a la Unitat. Així mateix la publicació constituïa un vehicle de comunicació entre els caps i els pares dels "nanos" que feien el treball, on podien suggerir idees, treballs, etc.

Té la característica que la majoria dels treballs estan redactats i confeccionats pels mateixos nois la qual cosa presuposava una colla de dificultats, que foren sortosament salvades i pogueren treure a llum aquest número que coincidí amb la celebració d'un Camp Sant Jordi, de totes les unitats de l'Escoltisme a Vilanova. L'exercici de la publicació no sols és important en ell mateix sinó que a més té la importància del coneixement de tot un nou món, com és el de la premsa, per als "nanos" des del plantejament de l'article fins a veure'l imprès.

La desaparició de la revista —o la sola publicació d'un número— cal incloure-la dins de la mateixa dinàmica del grup que és variable cada any i feia que projectes assumits durant un curs s'oblidessin en el següent. Tot i així té la seva importància com a premsa infantil confeccionada pels mateixos "nanos".

Títol: "LA VEU DE LA PASTERA".

Subtítol: Circular interna de l'ACORD.

Data d'aparició: Maig de 1975.

Periodicitat: Mensual fins al Novembre de 1976 —amb llacunes d'aparició—

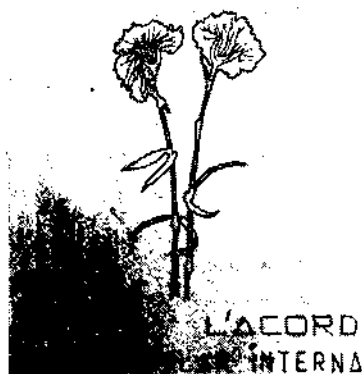
Impressió: Multicopista, portada a dos colors.

Nombre de pàgines: Unes 10

Idioma: Bilingüe amb il·lustracions.

Format: 220 x 320.

LA VEU DE LA PASTERA

Aquesta publicació té una importància transcendental a la Vilanova de la pre-democràcia, ja que sorgeix en moments decisius de la història política dels nostre país i serà un intent molt vàlid i reeixit de fer una premsa alternativa a la que fins al moment s'estava realitzant a Vilanova aquella que tenia per guia l'adulació sistemàtica a les autoritats i no deixava traslluir en cap moment la mínima crítica que es pogués intentar fer. El que en principi semblava que seria una publicació més d'una societat (L'Acord), per l'evolució i dinamisme d'aquesta mateixa societat es convertí, pràcticament, en la veu de l'oposició democràtica a la nostra vila.

En el moment de fer la història dels darrers esdeveniments polítics i socials d'abans de la Constitució serà de lectura obligada LA VEU DE LA PASTERA, perquè conté part de la història del canvi polític a Vilanova.

L'aparició a la llum pública dels partits i organitzacions sindicals així com la sortida del SETMANARI DE VILANOVA I LA GELTRÚ, juntament amb les dificultats econòmiques foren sens dubte les causes de la desaparició de LA VEU, però tot i així tindrà un lloc d'honor entre la premsa marginal vilanovina, per la seva actitud i pel seu contingut intentant sempre jutjar els fets des d'una òptica oberta i democràtica.

Títol: "PAPERS"

Data d'aparició: Abril de 1975.

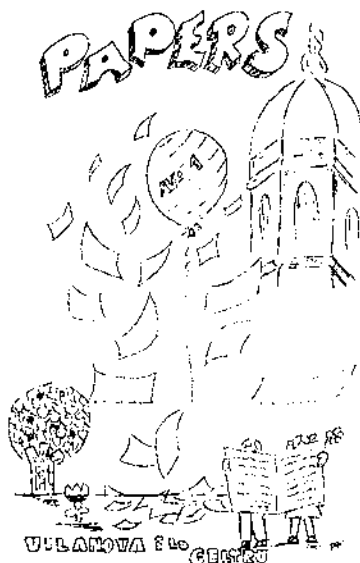
Periodicitat: Exemplar únic.

Impressió: Ciclostil

Nombre de pàgines: 10

Idioma: Bilingüe, amb il·lustracions.

Format: 320 x 220

L'aparició d'aquesta publicació ve motivada per la creació d'un grup d'activitats per monitors del Centre d'Esplai Vilanova. Una de les seves primeres tasques fou la creació de la publicació que servís per reflectir la problemàtica dels Centres d'Esplai, però que a l'hora de la veritat es convertí en una tribuna de debat, ja que els temes eren completament lliures i anaren des de la crítica de cinema fins a articles satírics.

La revista serví d'aglutinant temporal d'una sèrie de persones, que mica en mica i després de successives trobades es dissolgueren com a grup, i això produí no sols la desaparició de la revista sinó del mateix centre d'esplai. No hi ha dubte que, com sempre, els motius econòmics que pressuposava el fer una publicació foren també determinants per a la seva desaparició.

PAPERS, vol significar malgrat tot un intent de connexió d'un grup organitzat amb el seu entorn mitjançant el fet de donar a conèixer les seves opinions i postures sobre alguns fets que s'esdevingueren en aquelles dates a la nostra vila.

Títol: "AVIAT"

Subtítol: Quaderns de Poesia

Data d'aparició: Juny de 1976.

Periodicitat: Número únic.

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: 4

Idioma: Bilingüe

Format: 160 x 220

AVIAT

Quaderns de Poesia/El Corrat/Juny 1976.

La sortida d'AVIAT ve marcada fonamentalment pel fet de donar una expansió a una sèrie d'inquietuds d'àmbit poètic-literari que no trobaven un camí de realització a les publicacions existents en aquells moments a la nostra vila. Així mateix fou la causa determinant la manca absoluta de publicacions de caire literari que pogués arreplegar aquestes composicions de joves poetes.

Les poesies que en el Quadern s'inclouen abasten des de la poesia amorosa fins a la purament social. El grup no té cap cohesió ideològica i solament hi ha una motivació conjuntural com és la publicació d'AVIAT. Aquesta realitat i la manca d'una infraestructura organitzativa i econòmica serà la que causarà la desaparició d'aquesta revista poètica, que serà la primera que sorgeix a la nostra vila des de la guerra civil.

Títol: "QUÈ PASSA?"

Subtítol: "Assatjos" de subversió poètica.

Data d'aparició: 23 d'Abril de 1977

Periodicitat: Anual, darrer número pel Sant Jordi de 1978.

Impressió: Multicopista

Nombre de pàgines: 5, impreses les dues cares.

Idioma: Català

Format: 320 x 220

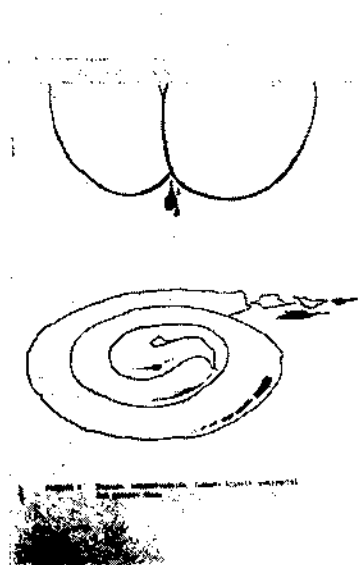
Preu: 10 ptes.

QUÈ PASSA?, és també una revista poètica que sorgeix d'un grup heterogeni de vilanovins que es dediquen a escriure poesia, amb una doble finalitat: per una banda hi ha una certa voluntat de fer o de bastir la possibilitat de creació d'un grup poètic, i per una altra banda la voluntat de publicar els escrits per obtenir una visió crítica àmplia. La data d'aparició ve donada per la voluntat de trencar o d'aconseguir una comunicació directa entra l'autor i el lector (Sant Jordi, festa del llibre) molt possible en aquesta data. La publicació neix amb un caire autogestionari i amb dues soles condicions; caràcter local o comarcal i poemes en català.

L'heterogeneïtat que hem dit abans, fou una de les causes que portaren la inconstància en la publicació, ja que cada autor partia de la seva pròpia poesia sense que, prèviament, existís una discussió d'originals o del mateix fet poètic. Tot i així a l'any 1.978 i també per Sant Jordi va sortir-ne el segon número, que ha estat el darrer.

QUE PASSA? Té com a revista poètica el precedent d'Aviat, però considerem que tant en presentació com en fons la primera (QUE PASSA?) té una major qualitat.

Títol: EL MOIXÓ FOGUER**Data d'aparició:** Gener de 1976**Periodicitat:** Mensual fins al Març de 1976, a l'octubre del 77 en sortí un altre, les dues edicions següents portaven data de l'11 de Setembre de 1978 i 3 d'Abril de 1979.**Impressió:** Offset i ciclostil**Nombre de pàgines:** 11 a dues cares**Idioma:** Català amb il·lustracions**Format:** 320 x 220**Preu:** La voluntat.

EL MOIXO FOGUER, ressuscita la tradició de la premsa humorística a la nostra vila, premsa que té al llarg de la història importants representacions. La revista sorgeix una mica de l'enyorança d'una Vilanova engrescada i de disbauxa carnavalesca. La temàtica és plenament satírica i humorística, agafant els personatges i els fets i fent-ne la versió còmica. Tot i així, té qualitat car els seus col·laboradors són persones vinculades al món de les lletres o de l'art. Respon moltes vegades a derivacions de tertúlies que finalitzaven amb crítiques més o menys serioses de situacions i d'aquí a omplir un paper hi ha un pas.

Un exemple clar del que diem és el seu darrer número dedicat a les eleccions municipals del 3 d'Abril; al dia següent el MOIXÓ FOGUER donava la seva particular visió dels resultats electorals, ple d'ironia i d'humor.

El fet de ser una publicació que sorgeix en moments determinats, fa que la seva impressió sigui de qualitat irregular, pot considerar-se que amb una mica més d'esforç podria esdevenir una publicació satírica dintre del camp de la premsa normalitzada.

Fent un breu repàs ens trobem amb dos grups de revistes clarament diferenciats:

A) Les revistes que neixen com a finalitat o en els seus començaments com a butlletins de grups estables amb unes normes més o menys fixes (societats, agrupaments Escoltes, Centres d'Esplai...) i en les que la publicació és una activitat més realitzada dins de tot el contexte de la tasca del grup. És a dir, aquestes publicacions no neixen bàsicament enfront d'establir una comunicació àmplia autor-lector, sinó com a resum, com a petit dietari de l'activitat de les activitats del grup estable, i dels problemes que preocupen als seus membres referents al grup.

Dins d'aquest apartat hi entren totes les revistes dels agrupaments escoltes, centres d'esplai, societats i fins i tot colles (L'OU, SETMANARI DE CAP I PEUS, PIOLET, D'ALEG, PAPERS, AMISTAT). N'hi ha dues, però, que per la seva transcendència vilatana escapen del marc del grup i omplen un buit en el marc de la premsa de la contestació i lluita vilatana. La revista VIVAC era venuda a la Rambla (la qual cosa prova la seva incidència) i la VEU DE LA PASTERA que potser portava el mateix caire d'avançada política que portava la societat l'Acord li féu plantejar-se tota la problemàtica política vilanovina. La seva venda es realitzava gairebé d'amagat.

La majoria de les publicacions d'aquest apartat deixen de publicar-se en desfer-se el grup estable del qual eren portaveus.

B) L'altre grup de revistes estarien caracteritzades per ésser publicacions que es justificarien en si mateixes. El seu intent de restablir una comunicació autor-lector sobre diversos camps no explorats per la premsa oficial a Vilanova.

Són publicacions autogestionàries, portades per grups no establerts i amb un contingut que les defineix, a més a més amb un caire de contestació a allò establert i als seus aparells. Els problemes que es troben vénen donats per la seva mateixa composició, espontaneïtat, dificultats en la impressió i distribució, problemes econòmics en haver de ser autofinançades.

Per la seva temàtica podem distingir dos apartats dins d'aquest grup:

- 1.— Les revistes amb contingut poètic-literari (XARXA, AVIAT, QUÈ PASSA?)
- 2.— Revistes amb un contingut satíric-humorístic (EL MOIXÒ FOGUER)

Les primeres neixen per la necessitat i la dificultat d'assolir una veritable poesia nacional-popular, així com d'instrument de valoració de cada escriptor enfront de la seva obra i el seu entorn.

Les segones assagen de continuar el típic esperit humorístic vilanoví, aquell humor greggroguent, passant tots els fets de la vida vilatana pel prisma real i irreal de l'humor.

Aquest segon apartat inclou publicacions més recents que no pas l'altre (tot en funció de la situació política) i alhora s'ajusta més al que pensem quan sentim parlar de premsa marginal.

